

sikringerne for faste Ejendomme, men ogsaa Løsøreforsikringsselskaberne — en Tanke, som allerede havde været fremme under Forarbejderne til Loven af 15. Maj 1868 (Rigsdagstidende 1867—68, Tillæg A. Sp. 1366—67) uden at finde Tilslutning i den ovennævnte Kommission. Justitsministeriet mente imidlertid ikke at kunne fremme Sagen paa dette Grundlag.

I 1935 har Magistraten — efter at Sagen var rejst i Københavns Kommunalbestyrelse under Behandlingen af Kommunens Budgetforslag for 1934—35 — paa ny rettet Henvendelse til Justitsministeriet om en Forhøjelse af Bidraget, denne Gang ved en Forhøjelse af Promillen til 0,6 uden Inddragelse af Løsøreforsikringerne under Ordningen. Med denne Forhøjelse vil Kommunen (idet det samlede Beløb for Forsikringerne andrager ca. 3 400 Mill. Kr.) faa Dækning for 82 pCt. af Udgifterne, regnet efter Tallet for 1935—36 (2 481 616 Kr.), men Magistraten har overfor Justitsministeriet anført, at der i de kommende Aar maa regnes med en betydelig Forøgelse af dette Tal, dels paa Grund af de af Lov Nr. 161 af 11. Maj 1935 om Foranstaltninger til Beskyttelse af den civile Befolkning mod Følgerne af Luftangreb m. v. nødvendiggjorte Foranstaltninger, dels paa Grund af paakrævede Udvidelser. Det kan derfor næppe paaregnes, at en Promille paa 0,6 vil give Dækning for mere end 75 pCt. af Udgifterne.

Magistraten har derhos henstillet, at Bidraget fremtidig for alle brandforsikrede Ejendomme — ikke blot som efter Loven af 15. Maj 1868 for de under Københavns Brandforsikring og Landbygningernes Brandforsikring indbefattede Ejendomme — opkræves ved Foranstaltning af vedkommende Forsikringsselskab, saaledes at alene Bidraget for helt uforsikrede Ejendomme og Tillægsbidraget for delvis uforsikrede Ejendomme opkræves ved Kommunens Foranstaltning.

Over Magistratens Forslag har Justitsministeriet indhentet Erklæring fra Københavns Brandforsikring og Den almindelige Brandforsikring for Landbygninger. Begge de to Selskaber har som deres principale Opfattelse udtalt, at Brandforsikringernes Bidrag til Brandvæsenets Udgifter bør bortfalde. Til Støtte for denne Opfattelse har Selskaberne anført, at Opretholdelsen af et Brandvæsen er en kommunal Opgave, der ikke blot varetages af Hensyn til de faste Ejendomme. Brandvæsenets Eksistens er en vigtig Betingelse for den almene Sikkerhed, baade hvad angaar den personlige

Sikkerhed og hvad angaar Sikkerheden for Ejendom, herunder baade fast Ejendom og Løsøre. Endvidere har Brandvæsenet ogsaa Betydning for Næringslivets uforstyrrede Gang. Udgifterne ved Brandvæsenets Opretholdelse bør derfor afholdes som andre kommunale Udgifter af de almindelige kommunale Indtægter, og det anses for stridende mod den almene Karakter af Brandvæsenets Virksomhed at lægge Byrden ved Brandvæsenets Opretholdelse paa en speciel Kreds af Borgere.

For det Tilfælde, at dette principale Synspunkt ikke maatte finde Medhold, har Københavns Brandforsikring subsidiært henstillet, at det kun paalægges de faste Ejendomme at udrede en mindre Andel af Brandvæsenets Udgifter end af Magistraten foreslaaet. Brandforsikringen har her navnlig henvist til Løsørets stigende Værdi og til den store Betydning, Brandvæsenet har for Varelagre og andet Løsøre.

Endvidere har Landbygningernes Brandforsikring henstillet, at Forsikringsselskaberne fritages for Ulejligheden og Bekostningen ved at beregne og opkræve Bidraget, saaledes at dettes Optrækning overgaar til Kommunen, medens Københavns Brandforsikring efter Tilskyndelse fra andre i Spørgsmaalet interesserede Bygningsbrandforsikringsselskaber har henstillet, om det ikke maatte være muligt, at Kommunen ydede Forsikringsselskaberne en Inkassoprovision.

Indenrigsministeriet har i en over Sagen indhentet Udtalelse erklæret, at det intet har at erindre imod Forslaget. Ministeriet har henledt Opmærksomheden paa, at de Foranstaltninger, der vil være at træffe til Beskyttelse af den civile Befolkning mod Følgerne af Luftangreb m. v. i Henhold til Lov Nr. 161 af 11. Maj 1935, antagelig vil nødvendiggøre en ikke uvæsentlig Stigning af Udgifterne til Brandvæsenet og de i Forbindelse med dette staaende Virksomheder.

Uanset det af Brandforsikringsselskaberne anførte maa Justitsministeriet anse det for rettest, at den ved Loven af 15. Maj 1868 etablerede Ordning, hvorefter Brandforsikringerne yder Bidrag til Udgifterne ved Københavns Brandvæsen, opretholdes, idet det synes rimeligt, at Udgifterne som hidtil afholdes i et vist passende Forhold af de faste Ejendommers Besiddere og af Kommunen.

Under Hensyn til, at det ved Loven af 15. Maj 1868 var Hensigten at give Kommunen Dækning for ca. 84 pCt. af